

מסורת הש"ס

(א) וַיֵּלֶךְ כְּשֶׁמֶר וְיָקֵן שְׂמֹאל
וַיֵּלֶךְ הַלֵּל כְּנִיז, (ב) (חֲמִילָן
קָלֵב מֹסֵס מִיֵּד מִיֵּד, (ג)
(ד) מִתְּחִילָה שׁוּר, (ה) קִדְּשִׁין
מִנֶּה, (ו) יוֹמָא כְּכִי, (ז) (ו)
(ח) (ו) וַיֵּלֶךְ מִלֵּו וַיֵּלֶךְ
כְּמִשְׁלָה, (ט) (ו) וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ,
(י) וַיֵּלֶךְ כְּעִירָתָא, (כ) (דְּרָגִים
יֵה), (ל) רֵשִׁי מִן דְּמִת
חֲמִילָה שׁוּר מִיֵּד מִיֵּד
דְּלָא קִשְׁט הִיט מִשִּׁים שְׂמֹאל
הִיט מִשִּׁים שְׂמֹאלִי לִד
מִלְּחֻמָּא וַיֵּלֶךְ (כִּינִי) יֵשִׁעַל
גִּרְם וַיֵּד מִשִּׁים הִיט מִשִּׁים,

הגהות הב"ח

(א) גם' לא משכחת ביה דק
כדבר אוריה כ"ל ותינת בר
מדאורי' דכתי' נמחק:

גליון הש"ס

גמ' שהיה לך לדנו
בטהרה, פי' מגילת דף יד
ע"כ חס' ד"ה מורד
במלכות: חס' ד"ה ראש
ל"ה וכו' ואין גמ' עין
יומא דף קו ע"כ חס' ד"ה
תהי להלל:

מוסף רש"י

בני שמואל העלו. במקח שומד והטו
ששוכרין אותן לילך ולהמין את הנקרא
בירורין ולאחרות שום: **מלאי העלו** ו
פרגמטיא לעסוק בה ולתת להם השכר
לסוות דין שבאין לפניהם לזון והטו
חטאם: **חלקם שאלו כפיהם.** מעשר
ראשון הראוי להם שלים היו שאלו
כפיהם מתוך שחיו גדולי הדור
והפטיים לא היו מונעים מהם שאלו
לזון עניים ממעשרים ולר' מזיר לא
חטאו בכסיתם משפט: **קופה יפירה.**
יתר מן הראוי: **מפנות.** ודוע לחיים
קדיה וחס לא היו כסנים לרא מתנות
ליה כגון מעשר וקרא שחיו ונתן
לכהן ללבושין ושלשן וכלי מעמלם
בשמיטת חולין כ' הדורע (דף קלג.)
וה"ה לכל מתנות כהונה וליה: **דוד**
חעל. ככת שמה קודם שקבלה גט:
כשק. שבעה קודם שקבלה גט
שהי בעלה שולח לה מן המלחמה
שלא ימות לא חיזקן ליבוס או שאל
יארצ ואין מעיר עליו ותחשבו אשתו
או שאל יאה שבו במלחמתן לקמן כל
היולא המלחמה בית דוד כ': **משנה**
רע וו. כמביניהם וכלבשה: **שהיה** כ'
לדנו. על שמרד במלכותו כדלקמן:
ליקוחין יש לך בה. קדושין מופסין
בה שהיה אשת איש כדשמואל כ':
גט כריתוס. על מה נאצי שאל ימות
מה מורשת מעבדיו שפטים שהוא
טרוד כאלו ושלוחו מן המלחמה:
ואם ערובנס תקח. במלחמה שאל
כתיב: **דברים המעורבים ביניהם:**
היינו קדושין תקח ממלכתי ע"י גט
כתיב להם מן המלחמה: **כחבר**
בני עמון. כאלוהם שהורגים בני עמון
שלא מדעתך: **ואדוני יואכ.** לאו
אורח ארעא לקבל עליו מרות האחרים
כפי המלך: **רק בדבר אוריה.**
מכות כתיב כך בדבר אוריה שגרם
לו שיהרג אבל ככת שבע לא חטא:
לזון הרע. לקמיה פגש: **כלא דבר.**
אינו חכם במורה ויהא מלאי מלא
דבר וחסס במורה: **חויא דרשקא**
ומחילה מלאו שקין בכך: **כי**
הדר אלשין עליה. יצא על מפיצות
כשהיה דוד בורח מפני אבשלום מאי
טעמא קביל מיניה: **אי כן אדוניך**
יואמר הנה יושב בירושלים. כי אמר
היום שינו לי את ממלכת בני ארץ
דברים הנכרים חוא כיה. במפיצות
כשהיה אבשלום וחור דוד למלוכה
ובא לפניו דוד עשה רגליו וברא עשה
לשמו כספור דוד שחירם דבר יצא
שנעטער על שחור דוד ולא קישט
עלמו לטועד היה מלפס כשבישיבויה
במלכות ומאנה ויסתפר לך לא קבל
דבריו והוא דבר אלה ויציא חתלקן
השדה והוא הטיב קשין אף לו לצעוק
אלה על מי שהדיחך הלוס הנה
שמעטער על שבו ואם לא שראה בו
דברים הניכרים היה חור ממה שאמר
הנה לך לא אשר למפיצות ואע"פ
הנה ואמר לו מחלה הנה לך כל
אשר למפיצות אין זו כדלה כי לזמן

במה בהמה פרק חמישי שבת

ית דין: לחוניהם. שמשיהם
ים לדין: ולסופריהם. לשטרי
ול בעלי כפים. מוחים להן
ומתוך כך היה נמשך לבס

בני שמואל חטאו אינו אלא טועה שנאמר
 יוהי¹⁶ (כי זקן שמואל ובניו לא הלכו)
 בדרכיו בדרכיו הוא דלא הלכו מיחטא נמי
 לא חטאו אלא מה אני מקיים¹⁷ ויטו אחרי
 הבצע שלא עשו כמעשה אביהם שהיה
 שמואל הצדיק מחזור בכל מקומות ישראל
 ודן אותם בעריהם שנאמר¹⁸ והלך מדי שנה
 בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט
 את ישראל והם לא עשו כן אלא ישבו
 בעריהם¹⁹ כדי להרחות שכר לחונניהן
 ולסופריתן כתנאי²⁰ ויטו אחרי הבצע ר' מאיר
 אומר חלקם שאלו בפיהם רבי יהודה אומר
 מלאי הטילו על בעלי בתים ר' עקיבא אומר
 קופה יתירה של מעשר נטלו בזרוע ר' יוסי
 אומר מתנות נטלו בזרוע: א"ר שמואל בר
 נחמני אמר ר' יונתן כל האומר דוד חטא אינו
 אלא טועה שנאמר²¹ יוהי דוד לכל דרכיו
 משכיל וד' עמו וגו' אפשר חטא בא ליד
 ושכינה עמו אלא מה אני מקיים²² מדוע בית
 את דבר ה' לעשות הרע שביקש לעשות ולא
 עשה אמר בר רבי דאמי מדוד מחפץ ודריש
 בזכותיה דדוד מדוע בית את דבר ה'
 לעשות הרע רבי אומר משונה רעה זו מכל
 רעות שבתורה שכל רעות שבתורה כתיב
 בהו ויעש וכאן כתיב לעשות שביקש לעשות
 ולא עשה²³ את אוריה החתי הכית בחרב
 שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת
 אשתו לקחת לך לאשה ליקוחין יש לך בה
 דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל היוצא
 למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו
 שנאמר²⁴ ואת עשרת חריצי החלב האלה
 תביא לשר האלף ואת אחיך תפקוד לשלום
 ואת ערובתם תקח מאי ערובתם ר' רבי יוסף
 דברים המעורבים בינו לבין²⁵ ואותו הרגת
 בחרב בני עמון²⁶ מה חרב בני עמון אי אתה

קשה לר"י דפ"ק דמגילה (דף יד: טס)
 דד במלכות לא בעי למדייניה ואוריה
 מוך יש לומר דדליא צריך לדנו ולדע
 עיין בדיו ולעשות הלנת דין ולהמתין
 עד למחר אין צריך וכן משמע
 דבסנהדרין (דף לו. וסס) אמר שדן דוד
 את נכל במסנהדרין מייחגרו ויס
 מרבו וגו'.

ליקוהין יש דך בה. אף על גב
דאפילו מטא גמי יש לו
בה ליקוהין דאחא חנוסא היתא ושירא
לבעל ויה"ה לבעול מ"מ ליקוהין יש
לך בה משמע לא היה לך בה עברה:
בט בריתות בוחב אַשחור. פרש"י
על תנאי שאם ימות בתלמדה
תהא מגורשת מעבדי וירך לומר
לפירוש דאף על גב דלאוריה ברא
המתלמדה תנאי היה שאם לא ישוב
בסוף המתלמדה שיהא גט אך קשה
דחנן בני אשחור (גיטין ק"ג. וסע) וסע
היה בזהוין תנאי רבי יהודה אמר
היה היא אשתא איש לכל דבריה ואם
כן לר' יהודה היתה אשת איש גמורה
ונראה לר"מ שהיה מגרשה לגמרי
בלא סוס תנאי וזה דלאחרין בזהב
(נ"א דף קט. וסע) מוטב שיעול אדם
ספק אשת איש ואל יליכן פני חבירו
דברים מנלן מודו קרי לה ספק
אשת איש לפי שהיו מגרשים בלגמה
והעולם סבורים שהיא אשת איש:
דאמר ד"ה ודאדני ווא. פרש"י
דמודר בתלמוד הוה משום
דקאמר ודאדני וואב " ואין נראה
ולאן הוה מודר שלא היה כללזו המלכות
ולקורמו מלך אלא כמו שפירש רבינו
מאיר דהוי מודר משום דכסיפא
דקרא חביב ואני אבא אל בימי לחטול
לשמות ולשכב עם אשתי וגו' שדד
אמר לו לעשות ואל רצה לעשות:
רב ברבר אוריה ההתי. רש"י דלא
איכא מעשה דהסתה דריש
פ"ב דיומא (דף כג:) וי"ל דלא חביב
ליה דלא הוי כל כך עון גדול וגם שגג:
אלא

בז.

עין משפט
נר מצוה

ב א ח"י פ"ג מהל'
סנהדרין הלכה ג סנה
לארץ רח טו"ע ח"ת ס"י ט
סעף ד:
סא ב ח"י פ"ג מהל'
מלכ"ס הלכה ח:

תורה אור השלם

1 וידו כאשר וכן שפוט
 2 וקום את שפוט
 3 וקלל: שפוט א
 4 ודו הלכו בידו
 5 ודא ודא ודא
 6 שדו שדו שדו
 7 שפוט א
 8 ודא שדו שדו
 9 ודא ודא ודא
 10 שפוט א
 11 ודא ודא ודא
 12 שפוט א
 13 שדו שדו שדו
 14 ודא ודא ודא
 15 ודא ודא ודא
 16 ודא ודא ודא
 17 ודא ודא ודא
 18 ודא ודא ודא
 19 ודא ודא ודא
 20 ודא ודא ודא
 21 ודא ודא ודא
 22 ודא ודא ודא
 23 ודא ודא ודא
 24 ודא ודא ודא
 25 ודא ודא ודא
 26 ודא ודא ודא
 27 ודא ודא ודא
 28 ודא ודא ודא
 29 ודא ודא ודא
 30 ודא ודא ודא
 31 ודא ודא ודא
 32 ודא ודא ודא
 33 ודא ודא ודא
 34 ודא ודא ודא
 35 ודא ודא ודא
 36 ודא ודא ודא
 37 ודא ודא ודא
 38 ודא ודא ודא
 39 ודא ודא ודא
 40 ודא ודא ודא
 41 ודא ודא ודא
 42 ודא ודא ודא
 43 ודא ודא ודא
 44 ודא ודא ודא
 45 ודא ודא ודא
 46 ודא ודא ודא
 47 ודא ודא ודא
 48 ודא ודא ודא
 49 ודא ודא ודא
 50 ודא ודא ודא
 51 ודא ודא ודא
 52 ודא ודא ודא
 53 ודא ודא ודא
 54 ודא ודא ודא
 55 ודא ודא ודא
 56 ודא ודא ודא
 57 ודא ודא ודא
 58 ודא ודא ודא
 59 ודא ודא ודא
 60 ודא ודא ודא
 61 ודא ודא ודא
 62 ודא ודא ודא
 63 ודא ודא ודא
 64 ודא ודא ודא
 65 ודא ודא ודא
 66 ודא ודא ודא
 67 ודא ודא ודא
 68 ודא ודא ודא
 69 ודא ודא ודא
 70 ודא ודא ודא
 71 ודא ודא ודא
 72 ודא ודא ודא
 73 ודא ודא ודא
 74 ודא ודא ודא
 75 ודא ודא ודא
 76 ודא ודא ודא
 77 ודא ודא ודא
 78 ודא ודא ודא
 79 ודא ודא ודא
 80 ודא ודא ודא
 81 ודא ודא ודא
 82 ודא ודא ודא
 83 ודא ודא ודא
 84 ודא ודא ודא
 85 ודא ודא ודא
 86 ודא ודא ודא
 87 ודא ודא ודא
 88 ודא ודא ודא
 89 ודא ודא ודא
 90 ודא ודא ודא
 91 ודא ודא ודא
 92 ודא ודא ודא
 93 ודא ודא ודא
 94 ודא ודא ודא
 95 ודא ודא ודא
 96 ודא ודא ודא
 97 ודא ודא ודא
 98 ודא ודא ודא
 99 ודא ודא ודא
 100 ודא ודא ודא

